

KURYJA (3) *sb f*

sg N kuryjã (1). \diamond *I* kuryją (1). \diamond *pl A* kuryj(e)(i).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*U starożytnych Rzymian związek 10 patrycjuszowskich rodów [curia – cech albo bractwo, których w jednym cechu u Rzymianów bywało pięć a trzydzieści Mącz 73a; cech – curia Cn] (3) : Romulus [...] z Numitorem [...] rozdzylili ná trzy części póspolity lud/ kázdey łtronie z ósobná przełóżyli kfiążę łwoie/ kázdą záfię s tych trzech łtron rozdzylili ná dwoie/ ktora byłá wiefłzá łtroná/ zwáli to Tribus/ á ktora mniefłza/ zwáli Kurya. *BielKron* 99, 99 [2 r.].*

AK